

EDITORIAL

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

je mi ctí, že jsem dostala příležitost, zhostit se úvodníku v tomto čísle časopisu Česká urologie. Ráda bych využila tuto možnost k tomu, abych vám přiblížila aktuální postavení uroložek ve zdravotnictví a také motivaci uroložek–maminek k návratu z mateřské či rodičovské dovolené.

Jak již někteří z vás tuší, je mi toto téma blízké. Není to jen z toho důvodu, že jsem nyní sama maminkou na mateřské dovolené, ale také proto, že mě postavení žen v urologii vždy zajímalo. Chtěla bych vám nyní v několika bodech stručně popsat, co se doposud v této věci odehrálo. Nacházíme se nyní, abych tak řekla, na pomyslné startovní čáře. Prvním opatřením, kterým se Česká urologická společnost snaží zjednodušit postavení uroložek–maminek, je **snížení finanční zátěže**. V praxi to znamená snížení poplatků za členství v České urologické společnosti během mateřské dovolené (od roku 2014 sníženo na 100 Kč/měsíc) na symbolickou částku 10 Kč/měsíc. Převážně mužské vedení ČUS se dále rozhodlo zřídit roli **ombudsmanky uroložek**, která má na starosti témata týkající se podpory žen v urologii, a také se na ni mohou kolegyně uroložky obracet se svými dotazy a podněty na zlepšení stávajícího stavu.

Díky tomu se podpora přenesla z teoretické do praktické roviny. Na stole už jsou první návrhy na zlepšení pozice uroložek–matek v rámci jejich časového vytížení. Nejde vždy jen o finanční motivaci, mnohem důležitější je pro nás matky například **možnost hlídání dětí**. Jednou věcí je možnost přivydělat si v soukromých ordinacích, anebo se vrátit na částečný úvazek do nemocnice, druhou stranou mince však stále zůstává otázka: „Kam s dítětem?“. Ne všechny z nás mají to štěstí, že mají blízko rodiče, ať už své, či partnerovy. V mnoha případech odpadá i možnost hlídání partnery,

neboť i ti bývají zpravidla velmi časově vytíženi. Proto je podle mě dalším logickým krokem zajištění hlídání. První malé krůčky se již udály, diskutuje se o možnosti zajištění hlídání dětí **během národní konference či dalších akcí** pořádaných Českou urologickou společností. Chtěli bychom být tím prvním správným příkladem, který budou nemocnice následovat. Musíme si uvědomit, že ve skupině urologů a uroložek pod 30 let už ženy dominují (i když mírně – 51 % žen). Tato skupina bude nabírat na síle, a proto musíme začít uvažovat jinak, než tomu bylo doposud. Tato první vlaštovka však nesmí zůstat osamocena. Na stole je řada dalších témat, která jsou neméně důležitá. Ať už hovoříme o problematice **částečných úvazků, nočních služeb**, či s tím přímo spojenou péčí zaměstnavatele o dítě. Pokud se chceme komplexně zabývat tématem uroložek–maminek, musíme se primárně zabývat tématem hlídání dětí. Vrátit se do práce nemusí být problém, problémem zůstává: „Co s dítětem?“. Pokud nejsou k dispozici rodiče ani partner, musí nastoupit zaměstnavatel. Zde máme ještě co dohánět, existence nemocničních školek, případně jeslí, nebývá u každé nemocnice pravidlem.

Je před námi mnoho výzev, které je třeba ve spolupráci ČUS, jednotlivých nemocnic a uroložek–matek probrat. Vykročili jsme správně, teď jen si nastavené tempo udržet.



MUDr. Martina Poršová
ombudsmanka
uroložek při ČUS
30. května 2016